

ใบความรู้ เรื่อง ความหมายและองค์ประกอบของการอ่านออกเสียง
หน่วยที่ ๕ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ความหมายของการอ่านออกเสียง

ความหมายของการอ่านออกเสียง คือ ศิลปะในการสื่อสารประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ของผู้เขียน โดยอาศัยอารมณ์ น้ำเสียง และสีหน้าท่าทางของผู้อ่าน

๑. องค์ประกอบของการอ่านออกเสียง

กระบวนการสื่อสารด้วยการอ่านออกเสียงประกอบด้วย

- ๑) ผู้ส่งสาร คือผู้อ่าน
- ๒) สาร คือข้อความที่อ่าน
- ๓) ผู้รับสาร คือผู้ฟัง
- ๔) วิธีติดต่อสื่อสาร คือการอ่าน
- ๕) การสนองตอบ คือผลของการสื่อสารซึ่งอาจเป็นการปรบมือ การก้มศีรษะ การทำตาม ฯลฯ

๒. หลักในการอ่านออกเสียง

๑) ความเข้าใจบทอ่าน ผู้อ่านจะต้องตีความเข้าใจในบทอ่าน เพื่อที่จะถ่ายทอดความเข้าใจของตนไปสู่ผู้ฟังได้

๒) การยืนหรือนั่ง ควรยืนหรือนั่งในตำแหน่งที่อยู่ตรงหน้า ตรงกลางของผู้ฟัง ห่างจากผู้ฟังพอสมควร การนั่ง ต้องนั่งให้เรียบร้อย หลังตรง ไม่ควรนั่งไขว่ห้างหรือกระดิกขา

๓) การถือบทอ่าน จับเอกสารให้มั่น บทอ่านไม่บังหน้า

๓. การออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

- การอ่านพยัญชนะ ร กับ ล ผู้อ่านจะต้องระมัดระวังโดยการอ่าน แยกความแตกต่างให้ชัดเจน
- การอ่านพยัญชนะ ร ให้ปลายลิ้นกักลมที่ปุ่มเหงือก ห่อลิ้นยกตัวไปที่เพดานแข็งรัวลิ้นหลายๆ ครั้ง

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว พยัญชนะต้นตัวที่ ๒ จะต้องเป็น ร ล หรือ ว การเปล่งเสียงคำควบกล้ำ ต้องออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัวไปพร้อมๆ กัน การเปล่งเสียงเพียงครั้งเดียว เช่น กรอง กลอง กวาง เป็นต้น

การเว้นวรรคตอนในการอ่านออกเสียง

ถ้าเว้นวรรคตอนผิด ความหมายจะผิดไปด้วย ก่อนที่จะอ่านจะต้องทดลองแบ่งวรรคตอน แบ่งคำ แบ่งประโยคให้ถูกต้องก่อน ซึ่งอาจใช้เครื่องหมาย/แบ่งคำ

ที่มา: นพดล จันทรพิชญและคณะ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ธเนศวรการพิมพ์. 2519)